

JAUNĀIS CELŠ

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIENA,
1989. g.
11. MARTS
№ 10 (98)

Cena 2 kap.

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» darbaļaudis atbalsta Ļeņina partijas izstrādāto kursu valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā. Isteņojot PSKP XXVII kongresa un Vissavienības partijas XIX konferences lēmumus, aktīvi iesaistījušies vīstautas lietā, plaši attīstot sociālistisko sacensību par augstu darba kvalitāti katrā darba vietā, 1989. gadam uzņemas šādas sociālistiskās saistības.

LAUKSAIMNIECĪBA

Paaugstināt darba ražīgumu par 5 procentiem salīdzinājumā ar 1988. gadu, pazemināt produkcijas pašizmaksu par 0,4 %.

Kāpināt lauksaimnieciskās ražošanas rentabilitāti līdz 39 %.

Pabeigt visu kolhoza ražošanas apakšvienību pārīšanu uz pilntīgu saimniecisko aprēķinu.

Augkopība

Par galveno uzdevumu uzskatīt lauksaimniecības kultūru ražīguma kāpināšanu, zemes auglības celšanu.

Visus lauku darbus izpildīt labākajos agrotehniskajos termiņos, organizēti un kvalitatīvi.

Iegūt sekojošas lauksaimniecības kultūru ražas no viena hektāra: 40 centneru graudu, 250 centneru kartupeļu, 7 centnerus linsķiedras, 600 centneru lopkopības sakņu, 63 centnerus daudzgadīgo zaļu siena.

Nodrošināt šādu kopievākumu: 8000 tonnas graudu, 920 tonnas kartupeļu, 130 tonnas linsķiedras, 6000 tonnas lopbarības sakņu, sagatavot 7000 tonnas skābbarības, 9000 tonnas skābsiena, 2400 tonnas siena.

Sagatavot ne mazāk par 30 centneriem barības vienību, rēķinot uz vienu nosacīto liellopu.

Pārdot valstij: 1270 tonnas graudu, 620 tonnas kartupeļu, 130 tonnas linsķiedras.

Lopkopība

Palielināt piena un gaļas ražošanu, paaugstināt lopu produktivitāti, efektīvi izmantojot lopbarību, pilnveidojot zootehnisko un veterināro darbu, ieviešot pirmrindas pieredzi, progresīvās darba organizācijas un samaksas formas.

1988.—1989. gada ziemošanas periodā no katras govys izslaukt ne mazāk par 4150 kilogramiem piena.

Izslaukt no vienas govys gadā 5600 kilogramus piena, iegūt bruto izslaukumu 8220 tonnas.

Nodrošināt nobarājamo liellopu diennakts dzīvsvāra pieaugumu ne mazāku par 800 gramiem, cūku dzīvsvāra pieaugumu — ne mazāku par 500 gramiem.

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» KOLEKTĪVA

Sociālistiskās saistības

1989. GADAM

Iegūt no 100 govīm ne mazāk par 83 teļiem, no 100 vaisliniecēm — ne mazāk par 2400 sivēniem. Panākt, lai ne mazāk kā 98 % teļišu ganāmpulka atjaunošanai atbilstu standartam.

Paaugstināt realizējamās lauksaimniecības produkcijas kvalitāti. Ne mazāk par 94 % liellopu pārdot valstij augstākajā barojumā, 90 % jaunlopu — 420 un vairāk kilogramu svarā, 99 % piena — pirmajā šķīrā. Panākt, lai realizējamo liellopu vidējais svārs būtu vismaz 500 kilogrami.

Kopā ar individuālo sektoru pārdot valstij: 9000 tonnas piena, 2320 tonnas gaļas.

Mehанизācija

Apsteidzot grafiku, kvalitatīvi sagatavot lauku darbiem visu kolhoza lauksaimniecības tehniku.

Uzlabot mašīnu un traktoru parka izmantošanu. Katram traktoristam, rēķinot uz vienu nosacīto traktoru, izstrādāt ne mazāk par 1550 etalonhektāriem.

Ieviest 6 racionalizācijas priekšlikumus ar 9 tūkstoši rubļu lielu ekonomisko efektu.

Ietaupīt salīdzinājumā ar paredzētajām normām: 5 tonnas benzīna, 12 tonnas dīzeldegvielas.

RŪPNIECĪBA

Siera rūpnīca

Rūpnieciskās ražošanas apjoma gada plānu izpildīt līdz 1989. gada 30. decembrim, virs plāna izstrādāt un realizēt produkciju par 50 tūkstošiem rubļu, tajā skaitā 5 tonnas siera, 5 tonnas sviesta, 5 tonnas piena cukura. 55 % no kopējā siera daudzuma realizēt augstākajā šķīrā.

Salīdzinājumā ar plānoto par 0,2 % paaugstināt darba ražīgumu un par 0,1 % samazināt produkcijas pašizmaksu, samazināt darba laika zudumus.

Nodot ekspluatācijā piena cisternu mazgāšanas cehu. Ietaupīt izejvielas un palīgmateriālus, rezerves daļas un degvielu par 20 tūkstošiem rubļu. Izstrādāt un ieviest ražošanā 15 racionalizācijas priekšlikumus ar ko-

pējo ekonomisko efektu 10 tūkstoši rubļu. Izaudzēt un iedzīvotājiem pārdot 2 tonnas dārzenus, 30 tonnas gaļas, realizēt ziedus par 50 tūkstošiem rubļu.

Pilnībā izskaust darba un sabiedriskās disciplīnas pārkāpumus.

Cietes rūpnīca

Produkcijas ražošanas un realizācijas plānu izpildīt līdz 1989. gada 20. decembrim, cietes ražošanu pabeigt līdz 25. decembrim, virs plāna saražot 30 tonnas kartupeļu cietes, 50 tonnas konditorejas izstrādājumu, 10 tonnas čipsus.

Paaugstināt darba ražīgumu uz vienu strādājošo salīdzinājumā ar faktisko 1988. gadā par 2,5 %, ietaupīt 20 tūkstošus kilovattstundu elektroenerģijas, ietaupīt 10 tonnas nosacītā kurināmā. Uzstādīt un ieviest ražošanā iekārtu РДМ—200.

Linu fabrika

Panākt preču produkcijas izlaidi virs plāna par 20 tūkstošiem rubļu, izlaist virs plāna 10 tonnas linsķiedras.

Darba ražīguma pieauguma uzdevumu pārsniegt par 1 %, ieviešot racionālas darba organizācijas un saimnieciskā aprēķina formas. Samazināt produkcijas pašizmaksu par 1 %, kā rezultātā sasniegt ienākumus 10 tūkstošus rubļu.

Palielināt vidējo garās un īsās linsķiedras numuru par 0,2 numuriem, salīdzinot ar normatīviem, palielināt linsķiedras iznākumu par 0,2 % salīdzinājumā ar faktisko 1988. gadā.

Ietaupīt virs noteiktā uzdevuma 10 tūkstošus kilovattstundu elektroenerģijas, ar saviem spēkiem nodrošināt linu produkcijas novākšanu un piegādi «lauks-rūpnīca» 50 hektāru lielā platībā, cīnīties par darba disciplīnas uzlabošanu, izskaust darba kavējumus bez atļautajiem iemesliem.

CELTNIECĪBA

Nodot ekspluatācijā kolhoza sektorā: 48 dzīvokļu māju ar 2138 kvadrātmetru platību, liellopu fermu ar 292 vietām, cūku kompleksa barības cehu, cūku fermu 80 vaislas cūkām, siena šķūni 450 tonnām siena.

Kapitāli izremontēt Aizupiešu, Lielo Rumpu un Petrovsku liellopu fermas.

Valsts sektorā: nodot ekspluatācijā 60 dzīvokļu dzīvojamu māju ar 2653 kvadrātmetru platību, bērnu dārzu-mazbērnu novietni ar 140 vietām ar baseinu, konditorejas cehu.

Uzsākt celtniecību kolhoza sektorā: cūku fermu 1400 sivēniem, kartupeļu glabātavu, automobiļu diagnostikas un tehniskās apkalpes punktu, 48 dzīvokļu māju.

Valsts sektorā: uzsākt linu fabrikas rekonstrukciju, siera rūpnīcas katlu mājas paplašināšanu, 18 dzīvokļu dzīvojamās mājas celtniecību.

IDEJISKI POLITISKAIS UN KULTŪRIZGLĪTOJOŠAIS DARBS

Veicināt pasākumu idejiskā un mākslinieciskā līmeņa paaugstināšanos, sarīkot vismaz 10 tematisku vakarus.

Uz lauksaimnieciskā profila mācību iestādēm ar agrofirmas stipendijām nosūtīt vismaz 3 cilvēkus. Sagatavot 3 mehanizatorus, kvalifikācijas celšanas kursus apmācīt 5 autovadītājus, 5 mehanizatorus, 3 govju mehanizētās slaukšanas operatorus.

Samazināt darba kavējumus, darba laika zudumus slimības dēļ, uzlabojot darba un sadzīves apstākļus, organizējot pasākumus veselības nostiprināšanai.

Aktīvi piedalīties veselīga dzīvesveida pasākumos.

Turpināt darbu ciematā, individuālo sētu, ražošanas objektu teritoriju labiekārtošanā. Nostrādāt par vienu dienu uz katru agrofirmā strādājošo objektu teritoriju, atpūtas bāzu, ciematu labiekārtošanā.

Iesaistīties cīņā par komunistiskā darba trieciennieka un komunistiskā darba kolektīva goda nosaukuma iegūšanu.

Agrofirmas darbinieki! Katrā darba vietā strādāsim organizēti, ražīgi un kvalitatīvi!

Sociālistiskās saistības izskatītas un pieņemtas 1989. gada februārī.

Ar ieskatu perspektīvā

22. februārī agrofirmā notika atklāta partijas pirmorganizācijas sapulce, kurā tika pieņemts perspektīvais plāns 1989. gadam un apspriesti cehu partijas organizāciju uzdevumi, izpildot Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas XV plēnuma lēmumus pārīšanas procesu paātrināšanā. Kā jau ziņots iepriekš, šo sapulci gatavoja trīs komisijas, kuru sastāvā ietilpa ne tikai komunisti, bet arī komjaunieši un bezpartijiskie.

Galveno referātu nolasiņa partijas komitejas sekretāre Zoja Agafonova. Viņa īsumā analizēja plēnuma materiālus, saasinot uzmanību uz tiem jautājumiem, kas aktuāli mūsu kolektīvam.

Ar koreferātiem uzstājās sagatavošanas komisiju priekšsēdētāji.

Marija Reča kopā ar agrofirmas komjaunatnes komitejas sekretāri Gunu Bikovsku bija apmeklējušas visas agrofirmas struktūrvienības, tikšanās ar komjaunatnes organizāciju sekretāriem, ar komjauniešiem un jauniešiem. Galvenais, kas izkristalizējās šajās tikšanās reizēs — nepieciešams regulāri ne retāk kā vienu reizi mēnesī kopā ar komjaunatnes komitejas sekretāri organizēt sev izbraukuma dienu, lai pastāvīgi būtu priekšstats par jauniešu rūpēm un vajadzībām. Grūti, protams, atrast laiku, taču, ja man partija uzticējusi šādu pienākumu, tad laiku noteikti jāmeģina atlicināt, teica Marija sanāksmē.

Siera rūpnīcā strādā apmēram 150 jaunieši. Jaunās ģimenes ar dzīvokļiem apgādātas 80 procentu apmērā, vieniniekiem piešķirtas kop-

mitnes. Darba apstākļi rūpnīcā ir normāli. Jaunieši strādā visos darba iecirkņos, vecākie biedri ir administrācija pret visiem izturas labi. Nav skaidrs tikai viens: kādēļ pēc sociālistiskās sacensības rezultātiem nav neviena ražošanas pirmrindnieka, neviena komunistiskā darba trieciennieka? Domājams, ka šeit nav pietiekami pastrādājusi arodbiedrības ceha komiteja. Siera rūpnīcas jaunieši neapmierināti ir to, ka viņiem uz vietas nav telpu, kur nodarboties ar sportu. Riebiņos gan ir laba sporta zāle, taču ne jau vienmēr ir iespējas tur nokļūt uz treniņiem. Būtu vēlams perspektīvā agrofirmas rūpnīcas zonā uzcelt ārstniecisku sporta kompleksu.

Arī linu fabrikā attieksme pret jaunajiem ir labvēlīga, ar viņiem nodarbojas darbaudzinātāji. Pirmo vietu sociālistiskajā sacensībā bieži vien ieņem trešā maīņa, kurā ir seši jaunie strādnieki. Taču nevienam jauniešiem, nevienai jaunajai ģimenei nav labiekārtota dzīvokļa. Bet mēs zinām, ka linu fabrikā šāds stāvoklis ir ne tikai ar jauniešiem — dzīvokļi tur nav celti gadu desmitiem. Šogad gaidām situācijas uzlabošanu. Zemā līmenī linu fabrikā ir kultūras darbs.

Cietes rūpnīcā strādā 25 jaunieši. Tas, liekas, nav daudz, taču, ja salīdzina ar laiku pirms trim gadiem, tad redzams, ka viņu skaits palielinājies 12,5 reizes! Tāds pieaugums noticis tāpēc, ka rūpnīcā jūtam uzlabojušies darba apstākļi. Pret jauniešiem te izturas ar gādību, ir darbaudzinātāji. Aktīvs ir arī kultūras darbs.

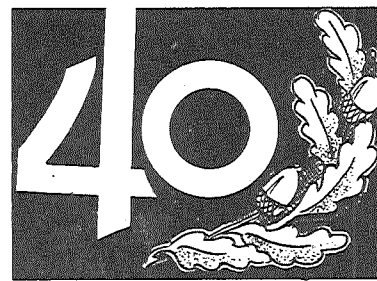
Daudz jauniešu strādā kolhozā.

Sāpīgs jautājums saimniecībā — trūkst telpu tehnikas uzglabāšanai un remontam, autotransporta mazgātavas. Tiesa, pēc jaunās autoģarāžas uzcelšanas šie jautājumi atrisināsies, taču līdz tam vēl ilgi jāgaida. Lopkopības kompleksos ir labas atpūtas istabas. Mazajās fermās tās vairs nav tik iespējamas. Tomēr gan arodbiedrības, gan komjaunatnes, gan partijas organizācijai būtu jādara viss iespējams, lai slaucējas, telkopes, cūkkopēji pēc darba varētu nedaudz atpūsties, padzert tēju, pārnāties savā starpā. Kolhozā nav bijusi pievērsta uzmanība jauniešu sociālistiskajai sacensībai. Tiesa, komjaunatnes komiteja sākusi intensīvi strādāt, tāpēc rodas pārliecība, ka šis jautājums tiks ievirzīts pareizajās slīdēs. Ja mēs gribam, lai jaunieši būtu godīgi, čakli, atsaucīgi, tad jāpalīdz viņiem tādēļ.

Komisija, kas Veras Filimonovas vadībā pārbaudīja ekoloģisko stāvokli agrofirmā, izstrādāja arī iespējamus ceļus tā uzlabošanā. V. Filimonova apstājās pie trim ar ekoloģiju saistītiem pamatjautājumiem. Tie ir — gaisa baseina, ūdens, kā arī augsnes un mežu aizsardzība.

Tika izskatīti dabas aizsardzības pasākumu plāni rūpniecības uzņēmumos.

Siera rūpnīcā 1989. gadā paredzēts veikt kapitālo remontu atīrīšanas iekārtu pirmajai kārtai, kā arī uzcelt sētu un atīrīšanas iekārtām līdz šā gada 1. jūnijam. Nolemts savākt piena vešanas un

Zemes dēls

Daba pastāvīgi cenšas pēc saviem ieskatiem rīkoties ar zemi, tai nepatīk tukši klajumi — apgūšanai un atdzīvīnāšanai sākumā sūta savus pirmos kolonizatorus zāles, tiem seko krūmāji, bet vēlāk veļš vai kāds putns atnes arī koka sēklu. Cilvēks savukārt vēlas, lai te viss būtu savādāk — pļestos tīra pļava, viņpotu lauks, kurā smagi graudi liec pēti zemes vārpas. Viņš ņem talkā varenu tehniku un izrok platu, taisnu un dziļu grāvi: nav vairs ieplakas, kurā pastāvīgi krājās ūdens, traucēja lauku darbus — to grāvis novada tālāk uz upi vai ezeru. Lauks kļuvis devīgāks, uz cilvēku pūlīniem atsauca ar lielākām ražām. Bet dabai nepatīk tāds vienmuļš grāvis, un tā uzsāk cīņu pret šo skrambu, iesāk cīņu ar cilvēku. Ja viņš aizmirstu, ka kaut kur ir grāvis, paletu gadi, daba to pieveiktu — pat zīmes nepaliktu, aizaugtu, nolīdzinātos. Tomēr cilvēks ir nomodā. Viens rācis grāvi, bet cits pastāvīgi raugās, lai tajā būtu applauta zāle uz nogāzēm, bez žēlastības ar asu cirvi izcērt krūmājus, kas jau paspējuši aizķerties kādā vietā un sākusi pļesties plašumā. Un grāvis nepazūd, turpina dzīvot, turpina strādāt — visapkārt ir sausi lauki, visapkārt kā mūris aug labība.

Tā, lūk, divcīņā ar dabu savas dienas

aizvada Jakovs Krasņakovs. Viņš nav liela auguma, no attāluma pat nepamanīsi, kur lielajā novadgrāvī rosās, darot savu darāmo. Bet viņa darbs nav sīks un nemanāms. Viņa viensēta ir šepat tuvumā vienai no melioratīvo sistēmu ietaisēm. Aizvadītajā siltajā un bezsnieģainajā ziemā viņš ar negausīgajiem krūmājiem iztīrījis vairāk par diviem kilometriem ganu maģistrālo novadgrāvi. Kad nuden tā tuvumā ievāks ražu, tad lai zina, ka tās centneros ir arī viņa darba daļa.

Iepazīsimies tuvāk ar Jakovu Maksimoviču Krasņakovu. Godīgi nostrādājis kolhozā līdz noteiktajam vecuma stāžam, viņš ar mierīgu sirdi 1978. gadā pieņēma pensionāra goda nosaukumu. Lai jau. Ko gan vari padarīt, kad tas pienāk ne lūgts, ne aicināts. Nekur prom netiksi. Bet no zemes, no darba uz tās viņš neatsakās. Ne jau katru dienu pa grāvi jānoņemas ar spožu cirvi vai labi uztrītu izkāpti, viņš ātrāk tiek galā ar krūmiem un zāli, nekā tie spēj augt. Iznāk arī pavajāks brīdis, to Jakovs Mihailovičs ziedo citiem darbiem. Pērnuden, piemēram, nešālu bija iesēti garšķiedras lini. Kā lai viņš, būdams zemnieks, mierīgi raudzītos,

Nobeigums 3. lappusē

Nobeigums 2. lappusē

Ar ieskatu perspektīvā

Sākums 1. lappusē

iekārtu skalošanas pirmos notekūdeņus, kā arī attīrītāju separatoru nogulsnes tālākai to utilizāšanai.

Cietes rūpnīcā plānots izīrīt nosēdas cietes uztverējos, tāpat arī nosēdināšanas dīķus un kanālus, kā arī līdz 1. augustam atrisināt jautājumu par šūnu sūlas atdalīšanu un izmantošanu.

Sapulcē tika izskatīts jautājums par 1988. gada decembra sākumā pieņemto pasākumu plāna izpildi, lai novērstu likumpārkāpumus dabas aizsardzībā. Daļa no šajā plānā paredzētajiem pasākumiem jau izpildīti, piemēram, kolektoru uzstādīšana, mēslu krātuves pārvietošana. Taču priekšā vēl ir liels darbs. Līdz pirmajam septembrim jāveic Aizupīšu kompleksa attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija. Lai izvairītos no kūkoptības kompleksa neīro ūdeņu uzkrāšanās, jāturpina iepakla aizbēršana. Līdz 1. martam jāiekārto vieta ciemata izgāzītuvei (izpildītājs Voldemārs Adamovičs, atbildīgais Valerijs Unžakovs). Līdz 1. septembrim jāveic mehāniskā sektora lietus ūdeņu kanalizācijas būve, kas ļautu savākt visus notekūdeņus un tos attīrīt. Līdz pirmajam oktobrim uzbūvēt lauksaimniecības mašīnu un autofranta mašīnu remontēšanas ciklu. Līdz 1. maijam degvielu un smērvielu noliktavā saremontēt tilpņu valņus, līdz 1. jūnijam — izīrīt grāvjus, uzstādīt palielinātas eļļas savākšanas tilpnes, bet līdz 1. martam — uzstādīt eļļas pildnes.

Ciemata attīrīšanas iekārtas ir pārlogotas. Līdz 1. maijam paredzēts paplašināt esošos biodīķus, palielinot to tilpumu līdz 800 kubikmetriem.

Anatolijs Sabanskis analizēja, kā agrofīrmā tiek kārtoti sociālie jautājumi. Pie mums sekmīgi tiek risināta dzīvokļu problēma, iedzīvotāju apgāde ar pārtikas produktiem. Ir pozitīvas izmaiņas pensjonāru materiālajā nodrošināšanā. Tiek plānota jaunas modernas ambulances un kinoteātra celtniecība. Nākotnē, protams, tiks domāts arī par ārstnieciska sporta kompleksa būvi. Galvenais mums ir cilvēki, un jādara viss, lai tie varētu pēc iespējas labāk dzīvot un strādāt.

Debatēs runājošie pieskārs daudziem būtiskiem ceļiem partijas organizāciju darba jautājumiem.

Komunisti pozitīvi novērtēja Latvijas KP Centrālās Komitejas plānuma materiālus un pieņēma tos par vadoni darbībai.

Kontrolēt, kā norit dabas aizsardzības pasākumi, uzdots kolhoza un siera rūpnīcas partijas organizāciju birojiem. Par šajā jomā nosprausto plānu izpildi tie ziņos kopīgajā partijas sapulcē šī gada jūnijā.

Partijas pirmorganizācijas darba pamatvirzieni:

1. Saimnieciskā aprēķina attiecību ieviešana starp agrofīrmas darba kolektīviem. Sociālistiskā īpašuma saglabāšana.

2. Pašpārvaldes formu pilnveidošana un attīstīšana.

3. Internacionālā audzināšana.

4. Darbs ar jaunatni.

PRET ĻAUNUMU — BEZ IECIETĪBAS

No agrofīrmas «Ādaži» priekšsēdētāja

Alberta Kaula grāmatas «Labrīt, mana rūgtenā diena!»

... Sapratu, ka ar vārdiem un labu samaksu vien visus pie čakluma nedabūsim. Kā to var izdarīt, jau bijām redzējuši izbūkuma valdes sēdē Igaunijā, Kirova vārdā nosauktajā zvejnieku kolhozā. Tāpēc nopietni pārskatījam sociālistisko sacensību, izstrādājam veselu ietekmēšanas sistēmu, kuras mērķis likt just, ka nauda katram ir jānopelna. Jānopelna ne tikai ar labu darbu, bet arī ar ādažnieka cietīgūzvedību ir sarīkojumā, ir mājās. Vīspirms mazkolektīvos jau 1976. gadā nodibinājām brigāžu padomes, kas izskata saviešu ikdienas dzīvi un arī nosaka, vai prēmiju esi vai neesi nopelnījis.

Tāpat ar valdes lēmumu izveidojam divas kolhoza mēroga sabiedriskās komisijas. Viena izskata prēmēšanas priekšlikumus un visāda veida atvieglojumu piešķiršanu. Otra ņem priekšā disciplīnas un sadzīves normu pārkāpējus, bet abas šīs komisijas stingri ievēro pamatprasību — lai katrs jautājums vīspirms būtu novērtēts konkrētajā darbavietas padomē. Ja tur biedri ir skatījušies caur pirkstiem — sak, kā es kaimiņam acīs teikšu nesmukumu? — prasām lietu pārsprīst vēlreiz.

Lai jūs varētu apjaust mūsu prasību sliekšņa augstumu, pietiks ar pāris pie-

mēriem. Neesi nolīcis automašīnu stāvvietā? Tas noteikti atsauksies uz prēmiju.

Būsi ieradies darbā iereibis — jau toreiz, 1978. gadā? To kvalificēs kā ārkārtēju gadījumu, un — trīs turpmākajos gados itin nekādu piemaksu, ne atvieglojumu. Jāsāk viss no nulles.

Par skaudro vērsanos pret pudelēm liecina arī sāds punkts: ja VA1 darbinieks ādažnieku atrod pie stūres iereibušu — kaut vai svētdienā un savā automašīnā — kolektīvam ir fiesības izvirzīt prasību pat par izslēgšanu no kolhoza.

Teiksim, ka tas ir drakonisms? Bet Rīgas pievārtē ar tik sazarotu ceļu tīklu savādāk nevar. Kad piedzēries paņemt rokā bisi, tad mājiņieki ir šausmās. Taču automašīnas stūre tādā situācijā, manuprāt, ir daudz bīstamāka.

Tomēr nevajadzētu domāt, ka valjāgākos tikai ņemam un izmetam aiz borta. Nē. Mēs laikiem toreiz bijām pirmā saimniecība republikā, kas alkohola iegrožošanā sāka sadarboties ar medicīnas speciālistiem. Kuri vēlējas, tie varēja tikt un arī tika uz ceļa. Lai gan skaidri redzam: cerēt uz ziliem brīnumiem šīs paaudzes laikā būtu aplam. Toreiz organizējām tā saucamo svētdienas skolu, kura grēkāžiem bija obligāta. Nodarbības rādītājam speciālas īsfilmas, kvalificēti

lietpratēji alkohola ārdošo spēku ilustrēja ar konkrētiem likteņiem, ar veselības aizsardzības iestāžu statistiku. Pilnvaroto sapulce nolēma — katrs iereibšanas gadījums darba kolektīvā jāizskata trīs dienu laikā. Ja negribi ārstēties narkoloģiskajā punktā, tad nu gan jāatvadās no kolhoza.

Apņemšanās jau cilvēkiem pārsvarā ir laba, bet ir netikumī, kas jāravē pacietīgi, jo ar ciršanu nocirsta sakne mēdz arī strauji ataugt. Atceros vecu vīru, kurš sadūsojies vienrīt kantori meklēja kādu no vadības.

— Kas uz sirds?

— Vakar, priekšniek, bija brīvdiena un man gadījās grāvsolis. Pieslienos. Skatos — bračīn, komisija brauc! Tu siž nost, priekšniek, ja manis dēļ kolhozam ir kādas nepatīkšanas...

Ko te lai saka? Kāda vārna pērta, tāda nepērta. Nevajag tikai tai atstāt jaunu padēkli.

Tolaik iedibinājām materiālo atbildību arī par bērnu sekmēm un uzvedību skolā. Ja jūsu atvase nogrēkojas, tiks samazināta vai arī vispār atņemta gan prēmija, gan tā saucamā trīspadsmitā alga. Ja mācīsies tikai labi un teicami, tad saņemsit nelielu piemaksu. Turklāt ar valdes lēmumu katrai torēzējās Ādažu astoņgadīgās skolas klasei noteicām savu šefības kolektīvu ar rūpēm par mazajiem kā ziemā, tā vasarā. Un dažas māmiņas un tētiņi, nevarēdami ar audzināšanu ģimenē fikt galā, saputušies uz mūsu kārtību, aizgāja meklēt laimi citur.

Kā redzat, tā dzīve ādažniekam nemaz tik salda nav. Nav tiem, kuri nāk pie mums ar īsām rokām un garu karoti krējuma smaltšīšanai. Nāk diemžēl pat uz vadītāju krēsliem, turot tēmeklī tikai nopenju un pārticīgu dzīvi līdz pensijai. Bet mūsmājās ir jāstrādā. Un arī uzvesties jāprot. Tad, domāju, var dzīvot labi.

Galvenais priekšā — vēlēšanas

28. februārī mūsu agrofīrmā notika Preiļu rajona kolhozu un padomju saimniecību partijas pirmorganizāciju sekretāru seminārs. Vīspirms tā dalībnieki iepazīs ar dažiem kolhoza «Krasnij Oktjabrj» objektiem — šķirnes zirgu audzētavu, keramikas darbnīcu, kā arī tirdzniecības centru, firmas veikalu, bibliotēku, kultūras namu, gleznu izstādi, agrofīrmas augsmi atspoguļošiem stendiem.

Cieņini ar interesi noklausījās agrofīrmas ģenerāldirektora Romualda Kavinska stāstījumu un atbildes uz jautājumiem par to, kā pārkarotā ekonomikā reāli izpaužas kolhoza un agrofīrmas attīstības tendences, tās nākotnes plānos.

312. Preiļu nacionāli teritoriālā vēlēšanu apgabala komisijas priekšsēdētājs, partijas rajona komitejas II sekretārs Pjotrs Romanovs informēja par to, kā noritēja PSRS tautas deputātu kandidātu izvirzīšana, uzsvērdams, ka tās laikā nepietiekami izpaudās partijas organizāciju vadošā loma. Tāpēc nedrīkst atstāt pašplūsmā pašreiz notiekošo priekšvēlēšanu kampaņu, kad notiek deputātu kandidātu tīkšanās ar saviem vēlētajiem. Semināra laikā tika apspriests, kad varētu organizēt šādas tīkšanās konkrētu saimniecību kolektīvos.

Riebiņu kultūras namā šāds pasākums tika ielānots 15. marčā pulksten 16. Uz to ieradīsies arī tuvāko kaimiņu saimniecību kolektīvu pārstāvji, lai uzzinātu, kāda vēlēšanu platforma ir izvirzītajiem PSRS tautas deputātu kandidātiem no 312. Preiļu nacionāli teritoriālā un 709. Daugavpils teritoriālā vēlēšanu apgabala.

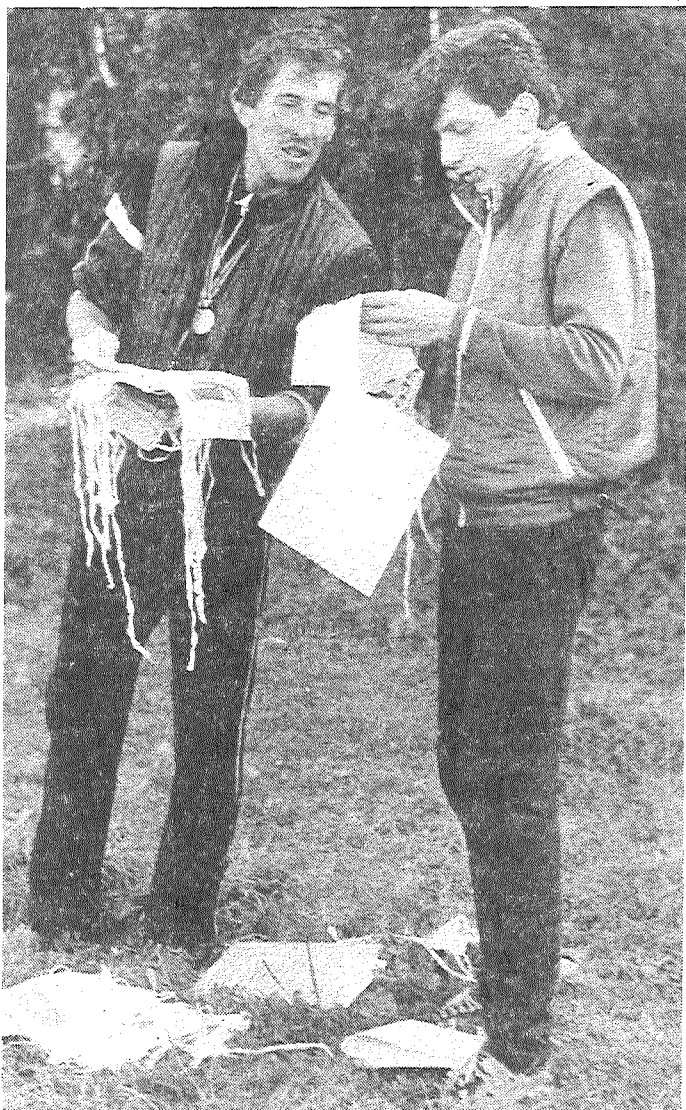
Biedrs Romanovs aicināja izskaidrot, ka arī viena deputāta kandidatūra bijētenā neatņem vēlētajam iespēju paust savu gribu, izvēlēties, jo vēlēšanu dienā var izsvītrot bijētenā ierakstīto un uzrakstīt to kandidatūru, kuru izvirzīja kolektīvs. Viņš informēja, ka Vladimirs Rimaševskis — viens no astoņiem deputātu kandidātiem, kuri pirmsvēlēšanu sapulcē neieguva nepieciešamo balsu skaitu, nav atsaucis savu kandidatūru.

Interesantu informāciju seminārā dalībniekiem sniedza arī partijas rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone un organizatoriskās nodaļas vadītājs Voldemārs Vilcāns. Mūsu pirmorganizācijas darba praksē nelielu ieskatu deva agrofīrmas partijas komitejas sekretāre Zoja Aga-

Ar pavasara atnākšanu vairāk rosme ienāk arī skolas dzīvē. Visu mācību gadu te kūsājis spraigs darbs, nu jau drīz brīvdienas, bet pēc tam tikpat kā ar roku aizsniedzamas arī pēdējā mācību ceturkšņa beigās. Tā tikai šķiet, ka vēl tālu. Ne skolotāji, ne viņu audzēkņi, aizņemti kopīgā darbā, nepamanīs, kad būs klāt pēdējā zvana diena, eksāmeni un izlaiduma balles. Bet pagaidām tikai tiem, kuri labi sagatavojušies, stundā ir viegli, tikai saglabājušie karnevāla jautro noskaņojumu kā spārnos var tikt pāri skafēm un konkursiem, kur visu vērtē principiāla žūrija. Sākas jau arī vasaras sporta sezona.

Vjačeslava STEPANOVA fotoreportāža

Zemes dēls

Sākums 1. lappusē

ka acu priekšā iet bojā vērtīga mantā, ka citi netiek galā ar darbiem. Sacēla no klājiena un sašķiroja deviņas tonnas stiebrīņu.

Lūk, kāds cilvēks ir Jakovs Mihailovičs, rūpējas, lai kādreiz būvētās sistēmas liekā ūdens novadīšanai no augsnes funkcionētu. Neviens nav spiedis viņu izvēlēties šo darbu. Agrāk, pirms vēl nebija aizgājis pensijā, objektā kārtību uzturēja pēc darba brīvajā laikā, bet tagad jau pastāvīgs tā šefs.

Jakovs Mihailovičs aizvadījis bagātu dzīvi. Lai arī viņa darbs nav atzīmēts ar valdības apbalvojumiem, veikts tas ir ar goda prātu un apziņi. Un augstākā balva ir apjauta, ka tiešām tā ir.

Savos mūža gados Jakovs Krasņakovs izmēģinājis dažādus darbus un pienākumus, bet nekad nav zaudējis uzticību zemei, vienmēr bijis tās dēls. Kad pirms četriem gadu desmitiem viņa un divu citu tuvāko sādžu zemnieki nolēma apvienoties un veidot vienu lielu saimniecību, saskaņā ar tā laika garu nosaucot par «Stalīnietī», Jakovs Mihailovičs devās strādāt uz visatbildīgāko iecirkni — celtniecības brigādi. Kolhozā bija daudz kā jāuzbūvē. Bet spriegajos cēlienos celtnieki kāpa nost no sastatnēm, lika pie malas savus cirvjus un zāģus, ar visiem kolhozniekiem strādāja uz lauka, plāva sienu. Pēc kolektīvo saimniecību pirmās paplašināšanas, kad tika pievienots Molotova vārdā nosauktais kolhozs, solidāk darbs ievirzījās arī celtniekiem. Brigādē bija divdesmit vīri, un tos vadīja viņš. Ja nebūtu šo laiku celtnieku rūpju un darba, viņu uzcelto ēku, māju un fermu, nebūtu remontu darba, nez vai kolhozā būtu arī mūsdienīgās lielfermas.

A. MEŽMALIS

Smadzeņu centrs?

Nobeigums. Sākums 5., 6. un 7. numurā

Ar ko labprāt nodarbojas strādājošie? Ir dažas aizraujošas spēles — sacenšies «intelektā» kārsu spēle vai arī domino kauliņu izlikšanā. Bet, ja tas apnīk vai arī kārsu komplekts aizņemts, var arī tāpat pastāvēt un pasmēķēt. Un to var darīt jebkurā laikā, pat blakus izlijuša benzīna vai eļļas peļķītei, jo ugunsdzesības dienests jau neredz. Cik man ir zināms no paša pieredzes, neviens protokols, ja atmiņa nevil, vēl nav bijis sastādīts. Tā tiek nosists laiks.

Bet varētu taču būt pavisam citādi. Mašīna izkomplektēta pa tās sastāvdaļām — mezglēm un agregātiem, noteiktas bojātās detaļas, pasūtītas un jau sagādātas nepieciešamās rezerves daļas (šim nolūkam kalpo sagādes dienests). Pieņemsim, ka strādniekiem ļoti ne-

veikalu, tur veikala komisija un Latvijas Tautas frontes pārstāvis ieviesuši kārtību, un viņiem ilgi rindā stāvēt nevajag, bet citiem vienkārši nākas atgriezties tukšām rokām. Arī visi citi darbinieki ir savās vietās, visi jautājumi tiek ātri atrisināti. Īsāk sakot, viss ir tik jauki kā pasākā. Bet vai tad tas ir tik neiespējami? Vai tiešām tā būtu utopija?

Manas domas par vadības stīlu ir šādas: lai tas nāktu darbam par labu, līdzšinējais stīls noteikti būtu jāmaina. Ir vispārpieņemti noteikumi mūsdienu vadītāja rīcībai. Un, manuprāt, tie ir šādi: vadītājs drīzāk ir faktiski nekā stratēģis, lēmumus pieņem nesteidzīgi, toties pamatīgi. Tradicionāls, izmanto pierastās darba metodes, attiecībā ar citiem darbiniekiem ir izturēts, taktisks. Kritiskus aizrādījumus uzskata par darba virzienu ieskicējumiem, kuros vaia-

Sākums laikraksta 6. numurā

Sālim, kurš satur mikroelementus, parasti ir šāds sastāvs: sāls — 96,500 procenti (minimums), cinks — 0,400, dzelzs — 0,160, mangāns — 0,100, varš — 0,033, jods — 0,10, kobalts — 0,004 procenti. Visām piena lopu kategorijām jānodrošina piekļūšana minerālvielu maisījumam, vienai, vai tās tiek turētas ganībās vai stāv kūtīs.

Labas kvalitātes minerālvielu maisījumu var nopirkt gatavā veidā vai izgatavot fermā no atsevišķi iegādātiem komponentiem. Daudzās saimniecībās sekmīgi izmanto maisījumu, ko veido 50 procenti dikalcijfosfāta un 50 procenti sāls ar mikroelementu piedevām. Ja tiek lietots šāds maisījums, tad atkrīt nepieciešamība pēc laizāmās sāls, kas nereti savaino dzīvnieku mutes gļotādu.

Saimniecībās, kas govju barības devas veido ar ievērojamu pākšaugu sienu vai skābbarības daudzumu, minerālvielu maisījumā un koncentrātā jāpievieno procentuāli vairāk fosfora. Tas nepieciešams tāpēc, lai barības devās saglabātu pareizas fosfora un kalcija attiecības, jo pākšaugos ir ļoti daudz kalcija. Tādus gadījumus tiek rekomendēts šāds minerālvielu maisījums, kurā viena trešdaļa ir sāls ar mikroelementu piedevām, viena trešdaļa — dikalcijfosfāta un viena trešdaļa — nātrija fosfāta. Graudu maisījumā dikalcijfosfāta saturu vajag samazināt līdz 10 kilogramiem, bet nātrija fosfāta daudzumu palielināt par 10 kilogramiem uz vienu šī graudu maisījuma tonnu.

Tur, kur kā nopirko lopbarību izmanto tikai kukurūzas skābbarību, dikalcijfosfāta saturs barības devās piena govīm var tikt palielināts līdz 2,5 procentiem. Turklāt govīm jānodrošina iespēja brīvi piekļūt minerālvielu maisījumam. Kukurūzas skābbarībā kalcija un fosfora attiecības ir samērā labvēlīgas, taču abi minerāli šajā skābbarībā ir relatīvi nelielos daudzumos.

VITAMĪNI

Jo vairāk pieaug prasības govju produktivitātei, jo lielāku nozīmi gūst efektīvas vitamīnu piedevas piena lopu barības devās. Piena lopu ganāmpulkam ļoti bieži nepieciešamas A vitamīna un D vitamīna piedevas lopbarībā ziemas periodā, kā arī pastāvīgi, ja tās saņem barību tikai no lopbarības glabātavām.

A vitamīns karotīna veidā ir zaļā, neapburušā sienā, zālē un pākšaugu skābbarībā. Taču tur, kur govīs saņem zemas kvalitātes sienu vai kur lielu daļu no visas barības devas veido

Agrofīrmā «Uzvara» STELPI PAZĪST VISUR

Bauskas piena kombināta sastāvā ietilpst Stelpes pienotava, kas specializējusies augstvērtīga sviesta ražošanā. Te uzstādīta un sekmīgi darbojas moderna VDR ražotā iekārta, kura nodrošina produktu augstu kvalitāti, gadā ražojot ap 4,4 tūkstošiem tonnu. Tāpat iecienītas ir arī Stelpes paniņas, ko labi pazīst Preiļos.

Attēlā: vienā no Stelpes pienotavas cehiem.

Ivara BOGDANOVA foto

lietišķos jautājumus cenšas risināt neatkarīgi no personiskām simpātijām. Iesāko noved līdz galam, turklāt spēj laikus atteikties no nepareiza risinājuma, neanulējot alternatīvus priekšlikumus, spēj stāties pretī nelietīškam spiedienam kā no augšas, tā no apakšas. Pagaidām ļoti jūtami izpaužas priekšnieka prombūtne to vai citu iemeslu dēļ. Ražošanas procesa laikā nereti nepieciešamas konsultācijas par daudzjiem jautājumiem, kuras nav atliekamas, ir vajadzīgs steidzami atšķetināt kādu neskaidru jautājumu, kas radies darba procesā, kādu samilzumu — bet ķer nu veļu laukā: vadītājs pazudis nezināmā virzienā. Nupat kāds viņu vēl redzējis darbnīcās, kāds cits pamatījis kantorī, pienāk ziņa, ka bijis lopkopības fermā, «parādījies kā saulīte» un atkal pazudis. Man liekas, būs lielāks labums, ja par to, uz kuriem, devies vadītājs, zinās galvenais dispečers un viņa palīgi, sekretāre vai citas personas, kas pastāvīgi apturētas uz vietas, atgriežas arī to, kādi uzņemas viņš var pteikties. Tāpat arī par speciālistiem — galveno agronomu, galveno zootehniķi, galveno veterināro ārstu un citiem, vidējā posma vadītājiem. Tas turklāt ievērojami palielinās viņu autoritāti, cilvēki saprātīs, ka viņiem ir darīšana ar augstī-

LOPU BAROŠANAS ĀBECE

TĀ RĪKOJAS KANĀDĀ

kukurūzas skābbarība, koncentrātā nepieciešams pievienot A vitamīnu — 8800 MV uz vienu kilogramu vai 8800000 MV uz vienu tonnu.

Saulē zāvēta lopbarība ir labs D vitamīna avots. Siens, kas zāvēts šķūnī, un kukurūzas skābbarība nav tik bagāti ar šo vitamīnu, tāpēc graudu maisījumam nepieciešams to pievienot — 1100 MV uz vienu kilogramu vai 1100000 MV uz vienu tonnu.

So vitamīnu pievienošana neprasa lielus līdzekļus, un tos viegli var iegādāties koncentrētā veidā. Abi vitamīni var tikt izslēgti no barības devas periodā, kad govīs atrodas labās ganībās.

ENERĢIJA UN PROTEĪNS

Piena govij nepieciešams gandrīz desmit reizes vairāk enerģijas nekā proteīna. Lopbarības enerģētiskā nepietiekamība visbiežāk ir tas faktors, kas ierobežo govju piena produktivitāti. Tomēr šī produktivitāte samazinās arī tad, ja govīs nesaņem viņām nepieciešamo proteīna daudzumu.

Enerģija un proteīns ir tie uztura komponenti, kas visbiežāk piena govju barības devās ir nepietiekamā daudzumā. To var izskaidrot ļoti vienkārši. Piena lopu pārsvarā pārtiek no rupjās lopbarības, bet tās enerģētiskais līmenis parasti ir zems. Rupjā lopbarība arī ievērojami atšķiras cita no citas pēc sava enerģētiskā līmeņa un satura atkarībā no tajā ietilpstošo augu šķirēm, to gatavības pakāpes lopbarības sagatavošanas brīdī un spējas saglabāt barojošās īpašības sagatavošanas un uzglabāšanas laikā. Tāpēc rupjo lopbarību vajag papildināt ar dažādām piedevām, lai apmierinātu piena lopu nepieciešamību pēc barības vielām, kas var uzturēt to dzīviesdarbību un nodrošināt aug-

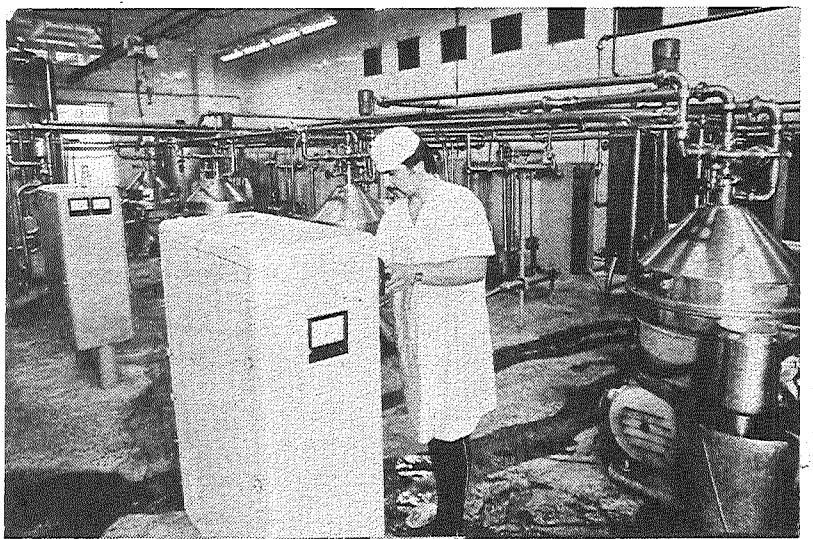
šanu, augstu produktivitāti piena ražošanā un spējas vairoties.

Aprēķinot nepieciešamo proteīna daudzumu koncentrētajā barības devā, vispirms nepieciešams noteikt tās barības tipu, kvalitāti un daudzumu, ar kuru lopī tiek ēdināti. Govīs, kas saņem augstas kvalitātes barību, apēd līdz trīs kilogrami siena ekvivalenta uz 100 kilogramiem dzīvsvāra. Ja lopbarības kvalitāte ir vidēja, tad patērētā samazinās līdz 2,0 — 2,2 kilogramiem, bet ja kvalitāte zema — līdz 1,5 un mazāk kilogramu siena ekvivalenta uz 100 kilogramiem dzīvsvāra.

Lopbarības diennakts devai būtu jāapmierina govju vajadzības pēc enerģijas un proteīna. Ja nodrošinājums ar lopbarību ir nepietiekams, tad govīs izmanto savas iekšējās tauku un proteīna rezerves līdz to pilnīgam izsīkumam, un turklāt piena izslaukums samazinās ātrāk, nekā vajadzētu. Piena izslaukums parasti pazeminās par 7 — 10 procentiem mēnesī pēc laktācijas maksimuma, kas iestājas 45 — 60 dienās pēc atnešanās jau agrāk dzemdējušām govīm un nedaudz ātrāk pirmpienēm.

Enerģijas nepietiekams patērētā apseklāšanas laikā var novest ne tikai pie izslaukuma pazemināšanās, bet arī pie tā, ka neapsēklotās govīs pilnā mērā neizjutīs dzimumtieksmi, un tā rezultātā apseklāšanas līmenis pazemināsies. Visaugstāko apseklāšanas līmeni var sasniegt ar tām govīm, kam ir pozitīva enerģētiskā bilance (tas ir, tās pieņemas svarā). Vēlams apseklāšanas periods (60 — 90 dienas pēc atnešanās) sakrīt ar laktācijas maksimumu, bet vairums augstāzīgo govju šajā laikā izjut enerģijas trūkumu un tāpēc var neizrādīt dzimumtieksmes pazīmes un palikt neapsēklotas.

Turpinājums sekos

bu darbinieku. Ar tādu satikties vienmēr ir patīkami.

Minēšu piemēru. No apvienības «Lauktechnika» bāzes ieradiesies automašīna ar darbgaldiem un iekārtu. Nolikavas vadītājs tūdaļ secina, ka viņa papīros — visam gadam sastādītājā pieprasījumā tāda iekārta nav paredzēta. Dabīgi, ka viņš sāk domāt: laikam pasūtījis kāds no speciālistiem. Bet kur gan lai viņu meklē dotajā brīdī, kur viņš varētu būt? Ko darīt, lai visu ātrāk noskaidrotu? Nav zināms. Mašīna stāv dīkā, tās vadītājs nervozē, bet nekā netiek noskaidrots. Viņam ir pilnīga taisnība, ja šādos brīžos kritizē saimniekus par nekārtībām.

Tikai augsts apzinātums un stingra darba disciplīna neatkarīgi no tā, cik augstu amatā ieņem vadītājs, darbs ar spēku un spēju pilnu atdevi jebkurā postenī var garantēt panākumus, sekām jābūt jautājumu un problēmu mierīgu, toties ļoti efektīvu atrisinājumu. Ir jāsaprot pats svarīgākais: visi cilvēki ir vienlīdzīgi savās tiesībās un katrs svarīgs savā vietā, lai arī par ko strādā, kas viņš ir. Ikvienam ir jāciema biedri, ikvienam savā darbiniekā jāredz cilvēks. Mūsu dienās — demokrātisku savstarpējo attiecību atdzimšanas laikā — administratīvi komandējošais vadības stīls zaudē pamatus zem kājām, barojošo augsni.

REDAKCIJAS PIEBILDE. Raksta autora apzināti sakāpinājis jautājumu būtību, sabiezinājis krāsas, jo, kā jau tika uzsvērts preambulā, gan viņš, gan arī redakcija gaida, ka šī publikācija būs radījusi zināmu rezonansi, vēlēšanos izteikties arī lasītājos, iespējamus iebildumus, citas domas. Zināma sarosīšanās bija manāma tūlīt pēc pirmā turpinājuma iespiešanas, mums zvanīja uz redakciju, runāja, tiekoties ar darbiniekiem. Taču, kā jau lietas būtu trakē arī tautas gudrība, vārds nav zvirbulis — izspruka, vairs nenokērsi. Lai mums iznāktu diskusija, šie vārdi jāuztiek patērēt, lai mēs tos varētu saglabāt un tālāk novadīt līdz lasītājiem.

Daudz kas no tā, kas rakstā kritizēts, lielākā vai mazākā mērā atkarīgs arī no paša autora — mehānisko darbinieku vadītāja, tādā, galvenā, inženiera mehāniķa palīga, kuram liela loma kolektīva dzīvē. Arī uz viņu attiecināmas tās prasības, kādas tiek izvirzītas vadītājiem. Daži mūsu lasītāji uzsvēra to, ka, pirms rakstīt avīzei, pašam jāsakārto, kas vajadzīgs. Mums šķiet, ka tomēr bija vietā par to visu atgādināt arī plašākai sabiedrībai, pirms ķeras pie praktiskās puses

